

ת"פ 10635/02/14 - מדינת ישראל נגד מ ל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10635-02-14 מדינת ישראל נ' ל

ת"פ 31659-05-14 מדינת ישראל נ' ל

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ ל

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות תקיפה - בן זוג, שהוגשו נגדו ב-2 כתבי אישום.

ת"פ 10635-02-14

על פי עובדות כתב האישום, ביום 17/10/13 בשעה 19:00 בביתם המשותף, אחז הנאשם בחוזקה בזרועה ובפניה של רעייתו, הגב' ש ל (להלן: "המתלוננת"), ודחפה לעבר הדלת. הנאשם פתח את דלת הבית ודחף את המתלוננת מחוץ לבית.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת סימני שטף דם על זרועה.

ת"פ 31659-05-14

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21/10/13 בשעות היום בביתם המשותף, בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, תפס הנאשם בידה של המתלוננת, לחץ עליה, והוציא את הנאשמת מביתם.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 29 שנה, נשוי ואב ל-3 ילדים משותפים לו ולמתלוננת, עלה לארץ עם הוריו בשנת 2004.

משפחת המוצא מתוארת בתסקיר כמשפחה תקינה המקיימת קשרים חמים ותקינים.

עמוד 1

הנאשם עובד בניקיון בתים פרטיים. לדבריו, בדק אפשרות להוציא רישיון חשמלאי מוסמך ובכוונתו לגשת למבחנים הנדרשים לשם כך. רעייתו של הנאשם, היא המתלוננת בתיק עובדת בעסק משפחתי לטיפול בילדים.

בתסקיר צוין כי הנאשם רואה במשפחתו מקור תמיכה והעצמה והקשר בינו לבין רעייתו מבוסס על אמון ונאמנות.

ניסיונות של שירות המבחן לשוחח עם המתלוננת לא עלו, בשל קושי של המתלוננת לפנות זמן ולהגיע לפגישה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה כנה על מעשיו. לדבריו, בזמנים הרלבנטיים לאירועים, חש עצמו מנוצל וחסר ביטחון ביחסיו הזוגיים.

הנאשם סיפר כי לאחר הגשת התלונה במשטרה על ידי רעייתו, פנו השניים לייעוץ זוגי אצל רב השכונה וכיום הם יודעים לשתף אחד את השני בקורה ביניהם וברגשותיהם. עוד סיפר הנאשם כי כיום הוא יודע לשלוט על התנהגותו. לצד אלו, התנגד הנאשם להשתלב בהליך טיפולי בתחום של שליטה בכעסים.

שירות המבחן ממליץ על הימנעות מהרשעת הנאשם על מנת לאפשר לו יכולת להשתלב במישור תעסוקתי או לימודי בעתיד, במקביל להשתת עונש של"צ בהיקף של 120 שעות והעמדתו תחת צו מבחן בין היתר לשם בחינת אפשרויות טיפוליות במתאימות למצבו.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מציינת התביעה לקולא את הודאתו של הנאשם בעבירות והיותו נעדר עבר פלילי.

לחומרא, מציינת התביעה העדר מוטיבציה מצד הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ואת הימנעותה של המתלוננת להיפגש עם שירות המבחן, כמלמדים על בעייתיות.

בנוגע לבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו, טענה התביעה כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית שתיגרם לנאשם בהרשעתו.

התביעה טוענת למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר מאחורי סורג וברח, ועתרה להשתת מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

מנגד, נוכח נטילת האחריות על ידי הנאשם, החרטה שהביע, העדר קווים אלימים באישיותו של הנאשם, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות והעובדה לפיה מדובר במעשים הנמצאים ברף הנמוך של העבירה, מבקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן.

לדברי הסנגור, בניגוד לאמור בתסקיר הנאשם מוכן להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. בנוגע להרשעתו של הנאשם, טוען הסנגור כי הרשעת הנאשם בדין תפריע לו לעבוד כחשמלאי בחברות ממשלתיות ותפריע לו להמשיך את

לימודיו.

בנסיבות הענין עותר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולהשית עליו צו מבחן, צו של"צ והתחייבות.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם- בן זוג בשני כתבי אישום נפרדים. נוכח סמיכות הזמנים זהות הצדדים והדימיון בין האירועים, ייקבע מתחם עונש אחד לשני האישומים.

על חומרת העבירה של תקיפת בן זוג נכתב רבות בפסיקת בית המשפט העליון. לנוכח נפוצות העבירה בקרב הציבור, ופוטנציאל הסיכון הטמון בה, מצווים בתי המשפט לשאת תרומתם לצמצום התופעה על ידי הטלת עונשים שיהא בכוחם להתריע עבריינים פוטנציאליים.

בע"פ 9621/02 מדינת ישראל נגד פלוני נפסק מפי כב' השופטת בייניש (כתוארה דאז):

"התופעה של אלימות כלפי נשים אשר במקרים רבים אף מסתיימת ברצח מחייבת תגובה מחמירה ומתריעה...בנסיבות אלו מצווים אנו לתת ביטוי עונשי הולם לחומרת המעשים באופן שיהיה בו כדי להרתיע את המשיב מפני חזרה על מעשים מסוכנים אלה ואף להתריע עבריינים בכוח".

ברע"פ 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל נפסק מפי כב' השופט א' שהם:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

הערך המוגן בעבירה של תקיפת בן זוג הינו הגנה על שלומו הגופני ובטחונו האישי של הפרט. במקרה שבפני, מדובר בפגיעה ברמה נמוכה, כעולה מכתב האישום, וניתן למקם את מעשיו של הנאשם ברף התחתון של העבירה.

בדיקת הפסיקה הנוהגת מעלה כי במקרי חומרה דומים למקרה שבפני הוטלו על נאשמים עונשים הנעים מענישה הצופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה עד ל-6 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע שבפני נע בין מאסר מותנה ל-3

חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם בדין

הנאשם עתר לביטול הרשעתו בדין. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל נקבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה בצמצום, בהצטבר שני גורמים: האחד, שסוג העבירה מאפשר "ויתור" על הרשעה, והשני, שיש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפסק הדין בעניין כתב, מנה בית המשפט מספר אמות מידה לקביעה, אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכביד, אם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים, הנסיבות בהן ביצע את העבירה, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, יחסו של הנאשם לעבירה, מידת נכונותו להכיר בפסול במעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם.

ככלל נעשה שימוש באפשרות של ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה מקום בו קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית הכללית כתוצאה מההרשעה (ראה: רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל).

למרות שמדובר בעבירה הנמצאת במדרג חומרה נמוך יחסית, התלבטתי בעניין ההרשעה בתיק שבפניי נוכח האמור בתסקיר, כפי שפורט לעיל. ובסופו של יום ומאחר ולא הובאו ראיות לפגיעה קונקרטית שתיגרם לנאשם בהרשעתו כנדרש בפסיקה, תיוותר ההרשעה על כנה.

העונש המתאים

בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם רשאי בית המשפט ליתן דעתו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד בין היתר מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע המעשים והביע חרטה כנה.

מדובר בשני אירועים שבוצעו בהפרש של ימים ספורים האחד מהשני, ואינם משקפים את שגרת חייו של הנאשם, אשר מקיים אורח חיים שומר חוק.

הנאשם פנה לאחר האירוע ביוזמתו לטיפול זוגי עם רעייתו אצל רב, עם זאת, התרשם שירות המבחן מקיומה של בעיה של שליטה בכעסים בתחום המערכת הזוגית, הדורשת התערבות טיפולית. הגם שהדבר אינו עולה מפורשות מהתסקיר, לדברי הסנגור, הנאשם מעוניין להשתלב בטיפול.

בנסיבות הענין, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 70 שעות של"צ. בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן תוך חודש ימים.

עמוד 4

2. התחייבות בסך 3,000 ₪ לפיה יימנע מביצוע עבירה של תקיפת בן זוג במשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על ההתחייבות היום ייאסר למשך 5 ימים.
3. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה, במהלכו ישתלב הנאשם בטיפול, בהתאם לשיקול דעת שירות המבחן.
4. 45 יום מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 18 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות אלימות נגד בת זוג.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 14 פברואר 2016, בנוכחות הצדדים.